

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului

Slava Mea cerească se face cuvânt și se așează pe pământ spre slava Mea. Ferice de cel ce înțelege și crede apoi în această slavă, căci unul ca acela se naște de sus, din Dumnezeu, din Duhul lui Dumnezeu, precum este scris, iar cei ce se nasc din Duhul sunt cei ce rămân până la sfârșit, sunt cei care nu cad de pe acest munte, sunt cei în care Eu Mă slăvesc cu slava Mea, și pe care Mă sprijin cu venirea Mea, cu slava venirii Mele cuvânt pe pământ.

În zi de praznic de naștere, Eu, Domnul, vin pe pământ să-l nasc pe om din cuvântul Meu cel de sus și să fie omul nou apoi, căci am spus acum două mii de ani: «*Cine se naște din trup, trup este, iar cine se naște din duh, duh este*», iar Eu voiesc să sălășluiască în om Duhul Meu.

M-am dus și i-am luat de la nuntă pe cei doi miri din Cana Galileii și i-am născut de sus și i-am luat în slujba Mea, i-am făcut pe ei mireasa Mea, căci s-au născut din cuvântul Meu care a grăit peste ei, și iată, așa nasc Eu de sus pe om, așa cum și azi lucrez dacă vin pe pământ cuvânt. Nu de altceva vin pe pământ cuvânt, ci vin să-Mi nasc un popor, să-l nasc din cuvântul Meu și să-l am al Meu, numai al Meu, și să-l învăț mereu să fie numai al Meu, că dacă nu l-aș învăța mereu, dacă nu l-aș hrăni mereu de sus cu hrana Mea, cu laptele Meu, cum ar mai fi să fie acest popor, și cum aș mai veni Eu pe pământ cuvânt acum dacă n-aș avea casă unde să trag și să-Mi las merindea pe masă spre hrana lui cea de sus?

O, popor al nașterii de sus, e slava Mea cu tine pe pământ și se face cuvânt și merge ea din loc în loc, merge cuvântul Meu și se lasă găsit de cei care au aflat de venirea Mea la tine cuvânt de naștere din nou a lumii, iar tu ești sprijinul Meu, ești în slujba Mea, și nu trebuie să-ți uiți tu mărirea ta cea de la Mine, că dacă ai uita de ea n-aș mai putea să Mă sprijin pe tine cu venirea Mea, cu slava Mea cea de sus pe pământ.

O, neam român, slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pace pe pământul tău, că pacea Mea ți-o dau și naștere de sus cobor mereu pe vatra ta, ca să te nasc din cuvântul Meu de peste tine, o, țara Mea cea de azi! Tu ești mare în cer, tu ești întreagă în mâna Mea, ești cu tot trupul tău, chiar dacă vecinii răi asupra ta ți-au tăiat aripioarele ca să ți le ia, dar tu ai trupul tot înaintea Mea și ți-am însemnat hotarele cu sânge de creștin, și tot așa și glia ta toată, și am cu Mine în venirea Mea la tine pe cei ce stau la temelia ta și-ți sunt mijlocitori. O, am făcut din cer lucrare mare pentru tine ca să-ți dau putere și înțelepciune apoi și să te voiești acasă toată, și voiesc să-ți trag din nou hotarele în fața neamurilor de pe pământ, și am servi credincioși pentru Mine și pentru tine pregătiți, și prin care să fac această minune, și, iată, dau să te trezesc și să-ți spun că a venit vremea ta, vremea slavei Mele cu tine, o, țara Mea cea dată Mie de Tatăl acum două mii de ani ca să te am la sfârșit masă de praznic și cuvântul Meu pe ea de hrană pentru tine și să fii tu iubirea Mea cea de la venirea Mea cea de azi și să nu ții departe de tine cuvântul gurii Mele, cu care te mângâi, cu care te strig, cu care te povățuiesc cu milă și cu iubire spre slava Mea cu tine, scumpă țara Mea. O, să știi că știu popoare multe de slava Mea cu tine la sfârșit de timp și știu de mult, știu că tu ești corabia de salvare pentru cei ce se vor îmbrăca în cămășuță de creștin adevărat, în cămășuță de român, căci neamul lui Hristos se va numi cu numele tău, cu numele de român, din pricina slavei Mele din tine, căci Eu în tine M-am așternut cu venirea Mea, cu lucrul Meu cel de la Tatăl pentru nașterea din nou a lumii, și aș voi să iubească mulți mântuirea și să vină spre ea ca să le-o dau și ca să-i învăț lucrarea ei și să le dau hrană pentru ea, cuvântul învățaturii Mele să-l dau lor mereu, căci cine nu mănâncă nu este și nu rămâne cu Mine până la slava cea mare, căci scris este: «*Noi le facem pe toate*».

O, Mi-e dor și Mi-e drag să grăiesc cu tine în zi de praznic de naștere, țara Mea, neam român. Mi-am făcut așternut în tine, iar cerul este scaunul Meu de domnie, și așa vin Eu pe vatra ta, și am tronul împodobit și înconjurat de heruvimi și de serafimi, iar puterile cerești Îmi slujesc.

Cu dor îți rostesc numele, țara Mea cea de azi, și te mângâi cuvântându-ți. Îți mângâi trupul și duhul, îți mângâi străbunii cu care te mângâi și care vor să-ți vadă biruința după care ei au nădăjduit în toată vremea crucii tale, sub care ei au stat cu fiecare timp greu, cu fiecare luptă pentru Domnul tău, o, țara Mea cea de azi. O, nu-ți știi destinul, dar Eu ți-l știu și ți-l aduc de știre ca să fii credincioasă apoi cuvântului Meu cel vestitor peste tine, și te rog caută cu smerenie spre Domnul, spre voia Lui cea pentru tine și strânge-te acasă, că ți-am făcut cale să te alipești înapoi și să fii întreagă, și să faci aceasta de dinăuntru și din afară, că ți-am pregătit totul ca să poți și ca să asculți frumos de soarta ta cea de la Mine, țara Mea.

O, Moldova Mea, întregește-ți trupul atât cât a fost, întregește-te în trupul din care faci parte, că ți-am dat putere să poți. Împărăția Mea este țara ta toată și te asemeni cu trei măsuri de făină, din care să crească o singură prescură, o singură iubire, un singur trup, biserică sfântă înaintea Mea, o singură casă de frați, iar între ei lucrarea Mea, venirea Mea cuvânt pe pământ, precum este scris să vin. Vreau să te nasc din nou, din cuvântul Meu cel de sus peste tine, și vreau și tu să vrei, și să nu te împotrivești voii Mele, și vreau să asculți, iar ascultarea te va strânge la pieptul Meu și te va alăpta ca să crești cu Domnul și ca să fac din tot trupul tău țara Noului Ierusalim, cetatea cea proorocită în Scripturi prin duhul descoperirii, care te învață să te rogi și să strigi cu dor: „*Vino, Doamne!*“ Amin.

Iată, vin și-i întăresc și-i ridic pe cei ce iubesc cu iubire mare acest neam și voi scoate din clește neamul Meu român, că am lucrare sfântă cu țara română și Mă voi ridica cu ea și o voi face munte înalt, pentru cuvântul Meu din mijlocul ei, cu care Eu, Domnul, Mă slăvesc peste pământ de aproape șaizeci de ani și am carte scrisă, istorie scrisă, prin care se mărturisește slava Mea și vremea cea grea prin care am trudit și am lucrat, și este cartea cuvântului Meu pe pământ și are nume scris pe ea, numele Meu cel nou, Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

O, popor al cuvântului Meu, Mă sprijin cu tine, fiule. Am cale de venire în mijlocul tău. Sunt purtat cu greu, că e mare Dumnezeu și e greu, dar trebuie să rămână în slujirea Mea cei ce sunt ai lui Dumnezeu. Am grăit în mijlocul tău neamului român. Rostesc peste el binecuvântare sfântă, ca să poată să facă voia Mea cea de sus acest neam. Voiesc să-i lipesc înapoi pe trup aripioarele, care i-au fost smulse, și iată, lucrez spre această împlinire pentru țara Mea cea de azi, iar tu stai în slujba Mea și fii ascultător, fiule, că mare ne va fi bucuria biruinței cea cu trudă lucrată, că vremea este grea, este cu necredință, iar duhul trufiei stăpânește în oameni și-i ține în robia netemerii de Dumnezeu, și vai celor ce au pierdut acest har binefăcător vieții omului, temerea de Dumnezeu, căci viața este altceva decât știe omul de rând ce este viața.

O, dacă omul s-ar osândi pe sine pentru faptele lui cele fără Dumnezeu, n-ar mai fi osândit apoi de faptele lui, n-ar mai veni plata cea rea pentru faptele cele rele. Dar iată, e tare greu păcatul, și se face și mai greu când omul dă să caute un vinovat în jurul lui pentru păcatele lui, pentru rătăcirea lui de la adevărul a toate. O, de aceea nu se scoală cel căzut, și iată, îi este rușine să se așeze căit pentru căderea sa, ci s-ar așeza să învinuiască pe alții pentru a sa rătăcire de la duhul adevărului a toate.

O, iată, n-am mai grăit despre nașterea Mea după praznicul acestei zile, ci am grăit despre nașterea ta cea de sus, țara Mea cea de azi. Cu duh de naștere din nou am venit să-ți grăiesc, și prin durere trec și-ți grăiesc, căci Dumnezeu este mare, și este greu de purtat când este mărturisit Domnul și lucrările Lui. În zilele acestea am lucrare mare cu tine, neam român, și stau pe vatra ta cuvânt și-ți grăiesc și-ți spun de soarta ta cea de la Mine și te vestesc de slava Mea din tine. O, deschide-te și deschide-I Domnului! Eu sunt Păstorul Cel Bun, iar oile Mele Îmi deschid. Cinez cu tine, neam român. Cuvântul Meu din mijlocul tău e cină cerească pe masa ta și sunt cu sfinții la masă cu tine, și cu toate puterile cerești Mă port și cuvintez. O, fie ție după cuvântul Meu, după voia Mea, țara Mea, căci cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul tău este așternutul Meu și al lucrării Mele din mijlocul tău! Naștere din nou voiesc să încep cu tine între neamuri, și voiesc apoi să vadă ele aceasta, și să vină la masa mântuirii din păcat popoarele de pe pământ.

Voiesc să-l scap pe om de duhul minciunii, că el nu poate singur dacă atât de mult s-a deprins cu acest duh rău, care are de tată pe diavolul, precum este scris. Iar în această zi de praznic de naștere am turnat peste neamul român, am turnat din Duhul Meu, am grăit cuvântul Meu neamului român, cuvânt de naștere de sus peste acest neam. O, Mi-e tare dor de biruința Mea, ca să I-o arăt Tatălui Savaot. O, Mi-e tare dor de toată biruința învierii Mele, căci Eu am înviat acum două mii de ani pentru fiecare om, ca fiecare să învieze apoi prin duhul învierii, din care răsare această credință. Amin.

Binecuvântare așez în ziua aceasta peste adunarea de frați care vin și se adună cu Mine la masă spre mângâierea Mea aici, la izvorul Meu de cuvânt. Caut mângâiere, caut lucru mult cu Mine și pentru Mine din partea celor ce Mă iubesc și Mă urmează pentru mărturisirea Mea peste pământ. Caut mângâiere mângâind, și tot ca Mine să lucreze cei mângâiați de Mine, căci duhul mângâierii poartă în el iubirea lui Dumnezeu, iubirea care pe toate le poate, așa cum a putut ea acum două mii de ani să vină pe pământ și să Mă aducă pe Mine Dumnezeu și Om.

O, e mare nevoie de Dumnezeu pe pământ, fiilor, fii ai cuvântului Meu care naște fii, dar să vă am pe voi mărturisitorii Mei, mereu, mereu să vă am, o, fiilor. Amin, amin, amin.

25 decembrie 2013/7 ianuarie 2014